

РЕШЕНИЕ

№ 37901

гр. София, 01.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав, в
публично заседание на 15.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **4207** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл., вр. чл.226 АПК, вр. чл.39, ал.1 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е на основание Решение №3621/31.03.2026 г., постановено по адм. д. №9637/2025 г., с което ВАС е обезсилил Решение №25369/25.07.2025 г., постановено по адм. д. №4614/2025 г. на АССГ и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на АССГ. С оглед мотивите на отменителното решение на ВАС предмет на съдебен контрол в настоящото производство са два акта, издадени в изпълнение на задълженията на дружеството в различни качества: писмо изх.№ . № СТМТ/2025/03/00168 от 04.04.2025 г., подписано от юрисконсулт на „ЕОС Матрикс“ ЕООД, издадено в качеството на администратор на лични данни, произтичащо от Регламент (ЕС) 2016/679, и становище от 02.04.2025 г. от длъжностно лице по защита на личните данни, определено от администратора на лични данни "ЕОС Матрикс" ЕООД, приложено към посоченото писмо, издадено в качеството му на финансова институция, регистрирана по чл. За от Закона за кредитните институции, по силата на Наредба № 22 от 16.07.2009 г. за ЦКР. Същите са издадени по заявление вх. №СТМТ/2025/03/00168 от 25.03.2025 г., подадено от Г. Н. Ц. с искане да бъдат изтрети личните й данни от системата на дружеството на основание чл.17, §1, б. а и б от ОРЗД на посочени от нея основания, както и да бъде коригирана подаваната от дружеството до ЦКР информация в тази връзка и във връзка с посочени кредити, задълженията по които счита погасени по давност и изрично е заявила, че не би ги заплатила доброволно. С жалбата се релевира доводи за материална незаконосъобразност на обжалваните актове – твърди се противоречие с разпоредбите на чл.17 от Регламент /ЕС/ 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на

лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните – ОРЗД), както и противоречие с разпоредбата на чл.10 от Наредба № 22 от 16.07.2009 г. за Централния кредитен регистър /ЦКР/. В хода на настоящото производство оспорващата навежда и доводи за нищожност на писмо изх.№ .№ СТМТ/2025/03/00168 от 04.04.2025 г., подписано от юрисконсулт на „ЕОС Матрикс“ ЕООД, като издадено от некомпетентен орган. Искане за постановяване на съдебно решение, с което да бъдат отменени обжалваните откази и да се присъдят направените по делото разноски. Подробни съображения са изложени в представена на 11.09.2026 г. молба.

Ответникът - „ЕОС Матрикс“ ЕООД, чрез процесуалния си представител юр.к. А. С., изразява становище за неоснователност на жалбата по изложени в молба от 09.06.2026 г. съображения. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение и прави възражения за прекомерност на адвокатското възнаграждение на оспорващата.

Административен съд - София-град, в настоящия съдебен състав, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление вх. № СТМТ/2025/03/00168 от 25.03.2025 г. Г. Ц. отправила възражение до „ЕОС Матрикс“ ЕООД (понастоящем „ЕОС Матрикс“ ЕАД) за това, че между нея и дружеството не съществуват договорни отношения, по които да е страна, както и, че задължението ѝ по двата кредита с идентификатори EOSDP000000001145086 и EOSDP000000001187669 е погасено по давност, поради което е заявила, че отказва да ги заплати доброволно. Жалбоподателката се е позовала на изискана от нея справка за кредитна задължнялост № БНБ – 19938/06.02.2025 г., от която било видно, че кредит с идентификатор EOSDP000000001145086, за сумата от 605 лева, е с дата на разрешаване 23.07.2009 г. и с дата на издължаване 23.07.2014 г., а кредит EOSDP000000001187669, за сумата от 1206 лева е с дата на разрешение 22.12.2015 г. и с дата на издължаване 22.12.2022 г. Поискала е дружеството да спре да обработва личните ѝ данни и да преустанови подаване на информация към ЦКР на БНБ. Заявила е, че е налице отпадане на целите, за които са били събирани и обработвани данните ѝ, поради което е налице хипотезата на чл.17, §1, б. „а“ и „б“ от Регламент /ЕС/ 2016/679, включително оттегля всякакво съгласие, възражава срещу обработването и настоява личните ѝ данни да бъдат заличени, както от системите на дружеството, така и от Централния кредитен регистър.

По подаденото заявление са издадени два акта – писмо изх.№ СТМТ/2025/03/00168 от 04.04.2025 г., подписано от юрисконсулт на ЕОС М. ЕООД и становище от 04.04.2025 г. от длъжностно лице по защита на личните данни, определено от администратора на лични данни "ЕОС Матрикс" ЕООД, приложено към посоченото писмо. Следователно издадени са два акта, в изпълнение на задълженията на дружеството в различни качества - в качеството му на финансова институция, регистрирана по чл.3а от Закона за кредитните институции, по силата на Наредба № 22 от 16.07.2009 г. за ЦКР и второто - в качеството на администратор на лични данни, произтичащо от Регламент (ЕС) 2016/679. Видно от съдържанието на писмо изх.№ СТМТ/2025/03/00168 от 04.04.2025 г., подписано от юрисконсулт на ЕОС М. ЕООД, в същото са описани задълженията на заявителя към дружеството, произтичащи от посочени договори за кредит, вземанията по които са прехвърлени ведно с всички лихви, привилегии и обезпечения на „ЕОС Матрикс“ ЕООД с договори за покупко-продажба на вземания (цесия). Посочено е, че поради сключените договори за цесия на основание чл.10 от Наредба №22 от 16.07.2009 г. на БНБ за ЦКР за дружеството е възникнало задължение да предоставя съответната информация до петнадесето число на всеки месец за всички кредити на своите клиенти до окончателното им погасяване. На тези основания информацията за двете задължения се предоставя ежемесечно на ЦКР. Предвид

това е прието, че възраженията в заявлението са неоснователни и няма основание за подаване на коригираща информация до ЦКР. Това писмо е издадено и подписано от юрисконсулт на „ЕОС М.“, за установяване компетентността на когото в настоящото производство е представено пълномощно, /лист 34 от делото/. Видно от същото Управителят на дружеството е упълномощил М. С. М. да се произнася по заявления на клиенти на дружеството за коригиране на подадена към ЦКР информация на основание чл.24, ал.2 от Наредба №22 от 2009 г. на БНБ за ЦКР. В молбата си от 09.06.2026 г. и в изпълнение указанията на съда, дадени във връзка с мотивите на отменителното решение на ВАС, дружеството е заявило, че писмото е издадено от името и за сметка на дружеството. Предвид изложеното съдът приема за установено, че с това писмо „ЕОС М.“, чрез пълномощника си М. М., служител в дружеството, е отказало да бъде коригирана подаваната от него до ЦКР информация във връзка с посочените в писмото два кредита на заявителката Г. Н. Ц..

Вторият акт – Становище относно искане за упражняване на права по чл.17, обединено в възражение по смисъла на чл.21 от Регламента, е издаден от Д. Б., длъжностно лице по защита на личните данни в „ЕОС М.“. И по отношение на този акт дружеството е заявило, че е издаден от негово име и за негова сметка от лице, имащо качеството на длъжностно лице по защита на личните данни. В тази връзка по делото са представени доказателства, че Д. Б., издател на оспорения акт, е определена за длъжностно лице по защита на личните данни в дружеството, с твърдението, че правото ѝ да се произнася по подадени заявления от вида на процесното, възниква от длъжностната характеристика, с която безспорно е запозната, и по специално с т.15 от раздел „Основни трудови задължения“, в която е посочено, че изготвя отговори на заявления и сигнали, подадени от субектите на лични данни. В становището ДЛЗД е приело, че наведеното от заявителката основание – изтекла погасителна давност на задълженията ѝ – не е основание да се спре обработването на личните ѝ данни от дружеството, с оглед на което искането ѝ по чл.21 от ОРЗД не може да бъде уважено. Прието е също, че не са налице основания за изтриване на личните ѝ данни на основание чл.17 от ОРЗД, като подробно са изложени аргументи и в тази насока. От изложеното следва, че дружеството е отказало да спре обработка на личните ѝ данни. По делото са представени договор за продажба и прехвърляне на вземания от 23.07.2009 г., Приложение №1 към договор за прехвърляне на вземания между „УниКредит Булбанк“ АД и „ЕОС Матрикс“ ЕООД от 23.07.2009 г.; Рамков договор за продажба и прехвърляне на вземания от 22.12.2025 г.; Конкретен договор за продажба и прехвърляне на вземания /цесия/ от 22.12.-2015 г. и Приложение №1 към същия.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Писмо изх.№ СТМТ/2025/03/00168 от 04.04.2025 г., подписано от юрисконсулт на ЕОС М." представлява отказ по смисъла на чл. 24, ал. 2 от Наредба № 22 за ЦКР по искането на Г. Ц. за коригиране на съдържащата се за нея информация в ЦКР. Съгласно разпоредбата на чл.10, ал.1 от Наредба № 22 за ЦКР институциите и лицата по чл.4, ал.1 са длъжни да събират и подават към Централния кредитен регистър информация в електронен вид за всички кредити на техните клиенти и за настъпилите изменения по тези кредити до окончателното им погасяване. В ал.3 на същата норма е предвидено, че институциите и лицата по чл.4, ал.1 подават към Централния кредитен регистър ежемесечно до 15-о число на месеца, следващ отчетния, информация за състоянието по всички активни кредити на техни клиенти към последната дата на отчетния месец. Те подават в същия срок и информация за извършените корекции по кредити на техни клиенти за предходни отчетни периоди. Когато лице, за което се съдържа информация в ЦКР установи, че същата е неточна, то подава заявление до институцията или лицето по чл. 4а, ал. 1 за коригиране на установената неточност, а институцията или лицето по чл. 4а, ал. 1 е длъжно да го

разгледа и в 7-дневен срок да даде писмен отговор по заявлението (арг. от чл. 24, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 22 от ЦКР). Ал. 3 на чл. 24 от Наредба № 22 за ЦКР регламентира, че ако искането е основателно, институцията и/или лицето по чл. 4, ал. 1 извършва корекцията и подава коригираните данни към Централния кредитен регистър в срока и по реда на чл. 10, ал. 3. Отказът да бъде извършена корекция представлява индивидуален административен акт, който подлежи на оспорване по съдебен ред.

Съгласно разпоредбата на чл.39, ал.1 ЗЗЛД при нарушаване на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон субектът на данни може да обжалва действия и актове на администратора и на обработващия лични данни пред съда по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съдът намира, че двата оспорени акта обективират откази на администратора на лични данни да преустанови да обработва личните данни на заявителя, както и да подаде коригираща информация относно погасени по давност договори за кредит, въпреки че са издадени от упълномощени за това лица, а не от представляващите администратора на лични данни. До този извод се стига предвид изричното изявление в тази насока на ответника, който заявява, че същите са издадени от името и за сметка на дружеството. Следователно, с упълномощаването на юрисконсулта и определяне на длъжностно лица по защита на личните данни, които са издали оспорените актове и самото дружество счита, че е налице произнасяне от негово име по подадените искания от оспорващата. По тези съображения съдът приема, че оспорените актове обективират откази, и представляват ИАА, подлежащи на оспорване по съдебен ред. Жалбата е подадена от надлежна страна и в срок. Няма данни кога оспорените актове са получени от адресата, но доколкото са от дата 04.04.2025 г., а жалбата срещу същите е подадена на 16.04.2025 г. следва извод, че е спазен е законовопредвидения 14-дневен срок. Предвид това същата е ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е и ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт, на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

По делото безспорно се установи, а и не се спори между страните, че „ЕОС Матрикс“ ЕАД е обработвало личните данни на жалбоподателката, като е подавало информация към ЦКР на БНБ относно вземанията на кредитни институции към Г. Ц.. Вземанията по договорите за кредит „ЕОС Матрикс“ ЕАД е придобило съгласно сключени договори за продажба и прехвърляне на вземания с цедента „УниКредит Булбанк“ АД и „Кеш Кредит Мобайл“ ЕАД.

Ответникът „ЕОС Матрикс“ ЕАД, [населено място] попада в хипотезата на определението по чл.4, т.7 от Регламент 2016/679, съгласно която "администратор" означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка. В качеството на финансова институция по смисъла на чл.2, ал.2, т.12 от Закона за кредитните институции ответникът е задължен субект по чл.10, ал.1, вр. чл.4, ал.1, т.2 от Наредба №22/2009 г. за ЦКР. Както вече се каза, разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от Наредбата за ЦКР въвежда задължение за институциите, изрично посочени в чл.4, ал.1, да събират и подават към ЦКР информация в електронен вид за всички кредити на техните клиенти и за настъпилите изменения по тези кредити до окончателното им погасяване, т. е.

личните данни на Ц. са били законосъобразно обработвани от администратора „ЕОС Матрикс“ ЕАД, чрез предаването им към ЦКР, поради наличие на две от основанията, предвидени в чл.6 от Регламент /ЕС/ 2016/679, а именно:

-обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора;

-обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора. Член 6, параграф 1, първа алинея от този регламент съдържа изчерпателен списък на случаите, в които обработването на лични данни може да се счита за законосъобразно.

Предвид горното за ответното дружество, като администратор на лични данни, е съществувало нормативно установено задължение да се произнесе по подаденото от жалбоподателя искане, като с оглед разпоредбата на чл.12, §3 от Регламент 2016/679, информацията относно действията, предприети във връзка с искане по членове 15-22, е следвало да бъде предоставена без ненужно забавяне и във всички случаи в срок от един месец от получаване на искането. Именно в този срок от името на администраторът на лични данни е налице произнасяне по исканията, като изрично е отказано да се преустанови да се обработват личните данни на заявителя, както и да се подаде коригираща информацията относно погасени по давност договори за кредит.

Съдът намира, че оспорените актове, в които са обективирани изричните откази, са издадени от некомпетентни органи.

От изложената по-горе нормативна уредба относно подаването на информация до ЦКР следва извод, че по искането на заявителя Ц. за коригиране на данните в ЦКР следва да се произнесе лицето по чл. 4а, ал. 1, т. 2 от Наредба № 22 за ЦКР, вр. чл. 3а и чл. 2, ал. 2, т. 12 от ЗКР, а именно „ЕОС Матрикс“ ЕАД. В настоящия случай отговорът по чл. 24, ал. 2 от Наредба № 22 за ЦКР е подписан от гл. юрисконсулт М. М., която видно от представеното в настоящото производство пълномощно изрично е упълномощена от управителя на дружеството да се произнася по заявления от клиенти на дружеството за коригиране на подавана към ЦКР информация. Следователно с приложеното пълномощно на М. са предоставени правомощия да издава отговори по чл. 24 от Наредба № 22 за ЦКР. Но в чл.24, ал.2 от Наредба № 22 за ЦКР е предвидено именно институцията и/или лицето по чл.4, ал.1 да даде отговор, като не е предвидено упълномощаване на друго лице. Всичко изложено води до извод, че отговорът от 04.04.2025 г., подписан от гл. юрисконсулт М. М. е издадено от некомпетентен орган - основание по чл. 146, т. 1 от АПК.

Относно вторият акт - приложеното към отговора становище от 02.04.2025 г., подписано от ДЛЗЛ при администратора на лични данни „ЕОС М.“ за изтриване на личните данни на заявителя от системите на дружеството на основание чл. 17 от ОРЗД приложимата в случая уредба е ОРЗД и ЗЗЛД. По подаденото заявление следва да се произнесе администраторът на лични данни по аргумент от чл. 17 и чл. 19 от ОРЗД, тъй като се касае за упражняване на права на субекта на данни по чл. 17, § 1, б. "а" и б. "в" от ОРЗД, вр. чл. 37б от ЗЗЛД, спрямо администратор на лични данни по смисъла на чл.4, т.7 от ОРЗД. Задълженото лице, което трябва да изтрие личните данни без ненужно забавяне, когато е приложимо някое от посочените в чл.17, §1, б. "а" до б. "е" от ОРЗД основания, е администраторът на лични данни, който е компетентен орган да се произнесе със съответен акт по заявление или друг вид искане от субект на данни за упражняване на права по посочения текст от ОРЗД. В настоящия случай съдът счита, че приложеното становище, отнасящо се към искането по чл. 17, § 1, б. "а" до б. "е" от ОРЗД, не е издадено от администратора на лични данни, т. е. от материално компетентния орган. Правомощията на длъжностните лица по защита на данните са определени в чл. 39 от ОРЗД, като е предвидено да информират и съветват администратора или обработващия

лични данни, съответно обработващите лични данни служители, да наблюдават спазването на ОРЗД, да предоставят съвети при поискване по отношение на оценката на въздействието върху защитата на данните и да наблюдават извършването на оценката, да си сътрудничат с КЗЛД, както и да са точка за контакт за КЗЛД. В посочената разпоредба не е предвидено правомощие ДЛЗД да се произнася по исканията по чл. 17 от ОРЗД. Нито в ОРЗД, нито в ЗЗЛД е предвидена компетентност ДЛЗД да се произнася по заявления като процесното по чл. 17, § 1 от ОРЗД. Освен изложеното в чл. 17 от ОРЗД и в ЗЗЛД не е предвидено делегиране на правомощия, напротив – единствено администраторът на лични данни има правомощие да се произнесе по искането за изтриване на данни. Задължено лице да изтрие без ненужно забавяне личните данни, когато е приложимо някое от основанията по чл.17, §1, б. „а“ до „е“ от ОРЗД, е администраторът на лични данни. Представените по делото длъжностна характеристика на Д. Б., както и вписването и в публичния регистър към КЗЛД, не водят до различен извод. След като нито в ОРЗД, нито в ЗЗЛД не е предвидена прехвърляне на компетентност за произнасяне по искания за изтриване на лични данни, администраторът на лични данни не може по свое усмотрение да възлага такава, още повече с вписването на задължение на ДЛЗД за отговори на заявления, жалби и сигнали, подадени от субектите на данни (т. 15 от длъжностната характеристика). Заявеното от „ЕОС М.“ в молбата от 09.06.2026 г. за потвърждение на действията и волеизявленията на ДЛЗД, не може да санира констатирания порок за подписване на становището по искането по чл. 17 от ОРЗД от материално некомпетентен орган.

Липсата на компетентност на издателя на акта е винаги основание за неговата нищожност, която в случая следва да бъде прогласена с настоящото решение.

С оглед констатираната нищожност, поради липса на компетентност, не е необходимо обсъждане на останалите основания по чл. 146, т. 2 – т. 5 от АПК.

На основание чл. 173, ал. 2 от АПК преписката следва да се изпрати на компетентния орган "ЕОС Матрикс" ЕАД, което в качеството му на администратор на лични данни да се произнесе по исканията на оспорващата, като произнасянията следва да бъдат направени от изпълнителния директор, единствено компетентен да се произнесе по поставените въпроси в 14-дневен срок от влизане в сила на съдебния акт.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК основателно се явява искането на оспорващата за присъждане на направените от нея разноски за всички инстанции. Видно от приложеният в тази насока доказателства, в производството по адм. д. №4614/2025 г. същата е направила такива в размер на 1010 лева, равностойни на 516,14 евро. В производството пред ВАС разноските ѝ са за адвокатска защита в размер на 500 евро, какъвто е и размерът на разноските в настоящото производство. Или общият доказан размер на направените от нея разноски е 1516,14 евро. Тази сума ответното дружество следва да бъде осъдено да ѝ заплати.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 52-ри състав

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на отказите, обективирани в писмо изх.№ СТМТ/2025/03/00168 от 04.04.2025 г., подписано от юрисконсулт на „ЕОС Матрикс“ ЕООД /понастоящем „ЕОС Матрикс“ ЕАД/ и становище от 02.04.2025 г. от длъжностно лице по

защита на личните данни, определено от администратора на лични данни "ЕОС Матрикс" ЕООД, приложено към посоченото писмо, с които е отказало да се преустанови подаването на информация за лицето Г. Н. Ц. в Централния кредитен регистър и да де изтрият личните й данни от ползваните от него системи.

ИЗПРАЩА преписката на „ЕОС Матрикс“ ЕАД за ново произнасяне от Изпълнителния директор на дружеството по заявление вх. № СТМТ/2025/03/00168 от 25.03.2025 г., подадено от Г. Н. Ц., в 14-дневен срок, считано от съобщението за влизане в сила на решението, при съобразяване указанията на съда, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА „ЕОС Матрикс“ ЕАД, [населено място] да заплати на Г. Н. Ц. деловодни разноски в размер на 1516,14 евро /хиляда петстотин и шестнадесет евро и 14 евроцента/. Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: